

Rapport

Datum: 19 mei 2005

Rapportnummer: 2005/148

Klacht

Verzoekster klaagt over het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland. Verzoekster klaagt erover:

- dat een met naam genoemde ambtenaar op 28 januari 2003 een van haar burens heeft geadviseerd contact op te nemen met de chef van verzoekster;
- dat een met naam genoemde ambtenaar haar op 9 september 2003 heeft meegedeeld dat zij niet meer bij het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland zou werken;
- dat haar minderjarige zoon op 9 september 2003 buiten haar aanwezigheid als getuige is gehoord;
- dat informatie uit de zogenoemde incidentenadministratie van het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland is verstrekt aan haar werkgever het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland.

Beoordeling

Algemeen

Verzoekster was ten tijde van de klacht werkzaam als politieambtenaar van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland. Verzoekster is woonachtig binnen het gebied van het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland. Verzoekster en haar omringende burens hadden een minder goed contact. Zij en haar burens deden over en weer aangifte jegens elkaar. Deze aangiftes werden gedaan bij het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland. Omstreeks 2 oktober 2003 heeft het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland verzoekster op te hoogte gesteld van het voornemen een ontslagprocedure in gang te zetten

I. Ten aanzien van het advies aan de burens

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt erover dat een met naam genoemde ambtenaar op 28 januari 2003 een van haar burens heeft geadviseerd contact op te nemen met de chef van verzoekster.
2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. De korpsbeheerder geeft aan dat de gedraging waarover verzoekster klaagt, is voorgevallen in een van de interventies van de politie in een al lang slepend conflict tussen verzoekster en haar burens. De betrokken ambtenaar zag geen mogelijkheid meer een eind te maken aan dit conflict. De korpsbeheerder heeft aangegeven dat de betrokken ambtenaar inderdaad heeft gezegd

dat de buren zich tot de chef van verzoekster konden wenden. Verder geeft de korpsbeheerder aan dat de buren zich bedreigd voelden. Gelet op het lang voortduren van de conflictsituatie en het feit dat de buren zich bedreigd voelden, acht de korpsbeheerder het begrijpelijk dat de betrokken ambtenaar verzoeksters buren heeft geadviseerd contact op te nemen met de chef van verzoekster. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond.

3. Verzoekster heeft gedurende het onderzoek opgemerkt dat de betrokken ambtenaar wellicht zelf een melding bij haar chef had kunnen maken. Verzoekster stelt zich op het standpunt dat de melding zeker niet via de buren had moeten plaatsvinden. Zeker niet als het geen melding betreft van een overtreding of enig ander strafbaar feit. Gedurende het onderzoek heeft verzoekster aangegeven dat de betreffende buren zich al eerder tot het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland hadden gewend.

Beoordeling

4. Het evenredigheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen voor het bereiken van een doel een middel aanwenden dat voor de betrokkenen niet onnodig bezwarend is en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel.

5. De Nationale ombudsman stelt voorop dat de politie in deze zaak meerdere opties ter beschikking stonden. De betrokken ambtenaar had aangifte kunnen opnemen, waarna wellicht een opsporingsonderzoek naar het door de buren geuite verwijt richting verzoekster was gevolgd. Een andere optie is dat de betrokken ambtenaar, zoals hij heeft gedaan, de buren verwijst naar de werkgever van verzoekster. De Nationale ombudsman is van oordeel dat - rekening houdend met de omstandigheid dat de betreffende buren zich al eerder tot het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland hadden gewend - het niet onjuist is geweest dat de betrokken ambtenaar de buren heeft geadviseerd contact op te nemen met de chef van verzoekster. Gezien de omstandigheid dat verzoekster ten tijde van het gebeuren werkzaam was bij het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland, er mogelijk sprake was van laakbaar handelen door een politieagent en het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland naar aanleiding van de meldingen van de buren geen andere passende maatregelen voor ogen had, kan de Nationale ombudsman de politie op dit punt geen verwijt maken. Niet valt in te zien dat dit advies voor verzoekster verder strekkende consequenties zou hebben dan het opnemen van een aangifte.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II. Ten aanzien van de mededeling dat verzoekster niet meer bij politie zou werken

Bevindingen

1. Verder klaagt verzoekster erover dat een met naam genoemde ambtenaar haar op 9 september 2003 heeft meegedeeld dat zij niet meer bij het regionale politiekorps

Amsterdam-Amstelland zou werken.

2. De korpsbeheerder heeft zich omtrent deze klacht van een oordeel onthouden.

De korpsbeheerder heeft opgemerkt dat de betrokken ambtenaar zich hooguit weet te herinneren dat hij iets tegen een collega gezegd heeft en niet tegen verzoekster.

3. Verzoekster stelt zich op het standpunt dat de betrokken ambtenaar de opmerking wel degelijk jegens haar had geplaatst. Dit zou zijn gebeurd toen de betrokken ambtenaar verzoeksters aangifte tegen haar burens aan het opnemen was.

Beoordeling

4. De lezing van verzoekster ten aanzien van de vermeende opmerking staat lijnrecht tegenover die van de betrokken ambtenaar. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die de ene lezing aannemelijker maken dan de andere. Om die reden onthoudt de Nationale ombudsman zich op dit punt van een oordeel over de onderzochte gedraging.

III. Ten aanzien van aanwezigheid bij verhoor minderjarige zoon

Bevindingen

1. Voorts klaagt verzoekster erover dat haar minderjarige zoon op 9 september 2003 buiten haar aanwezigheid is gehoord als getuige.

2. De korpsbeheerder acht de klacht gegrond. De korpsbeheerder merkt op dat de minderjarige zoon van verzoekster werd gehoord buiten haar aanwezigheid. Dit werd ingegeven door de behoefte aan een verklaring die, aldus de korpsbeheerder, niet kon worden beïnvloed door de aanwezigheid van verzoekster. Betrokken ambtenaar H. heeft om die reden de zoon gevraagd een verklaring over het gedrag van een buurman ten opzichte van verzoekster af te leggen buiten aanwezigheid van verzoekster. De korpsbeheerder geeft aan dat dit formeel niet correct was, maar toont begrip voor het handelen van de betrokken ambtenaar.

3. Gedurende het onderzoek is komen vast te staan dat de getuigenverklaring van verzoeksters minderjarige zoon een onenigheid betrof tussen verzoekster en één van haar burens. Verder is vast komen te staan dat de betrokken ambtenaar geen overleg heeft gepleegd met zijn meerdere omtrent de vraag of de minderjarige zoon van verzoekster buiten aanwezigheid van verzoekster kon worden gehoord. De betrokken ambtenaar was zelf leidinggevende.

Beoordeling

4. Het redelijkheidvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst van die belangenafweging niet onredelijk is.

5. De Nationale ombudsman stelt voorop dat er geen wettelijke bepaling is waaraan de ouders of voogd van een minderjarige getuige het recht kan ontlenuen om bij het politieverhoor van de minderjarige getuige aanwezig te zijn. In dit geval staat het belang van een zo zuiver mogelijke getuigenverklaring tegenover het belang van een moeder om te allen tijde gezag over haar kind te hebben. De Nationale ombudsman betreft bij de belangenafweging ook de omstandigheid dat verzoekster belang had bij het verloop van het getuigenverhoor, nu het betrekking had op een door haar gedane aangifte. Het is daarom voorstelbaar dat meer gewicht wordt gegeven aan een zo zuiver mogelijke verklaring in het kader van een eventueel in te stellen opsporingsonderzoek. Gelet op het bovenstaande acht de Nationale ombudsman het niet onjuist dat de politie verzoeksters minderjarige zoon buiten haar aanwezigheid heeft gehoord. De politie heeft niet in strijd met het redelijkheidvereiste gehandeld.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

De Nationale ombudsman overweegt ten overvloede dat in het geval een niet leidinggevende de zoon van verzoekster had gehoord, hij het wenselijk had gevonden dat de beslissing omtrent het al dan niet horen van de minderjarige zoon van verzoekster buiten haar aanwezigheid, zou zijn genomen na overleg met een leidinggevende waarin een afweging kan worden gemaakt tussen het belang van de strafrechtelijke waarheidsvinding en het belang van een minderjarige om in het bijzijn van een ouder te worden gehoord. In dit geval is dat echter niet aan de orde nu het verhoor is verricht door een leidinggevende.

IV. Ten aanzien van de informatie uit de incidentenadministratie

Bevindingen

1. Tot slot klaagt verzoekster erover dat informatie uit de zogenoemde incidentenadministratie van het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland is verstrekt aan haar werkgever, het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. De korpsbeheerder geeft in zijn reactie van 13 augustus 2004 het volgende weer. Er was contact geweest met leden van het korps Amsterdam-Amstelland over de door verzoekster bij het korps Zaanstreek-Waterland ingediende klacht. Voorts heeft de korpsbeheerder opgemerkt dat vanuit het korps Amsterdam-Amstelland het verzoek kwam om over de informatie van Zaanstreek-Waterland te mogen beschikken in verband met een mogelijke klacht van verzoekster.

3. Gedurende het onderzoek is het volgende vast komen te staan.

Het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland, werkgever van verzoekster ten tijde van de indiening van de klacht, heeft op 30 september 2003 bij aangetekende brief een oordeel gegeven over een door verzoekster mogelijkerwijs gepleegde gedraging. Als onderbouwing van dit oordeel geeft het korps Amsterdam-Amstelland de aan dit korps verstrekte informatie uit de incidentenadministratie van het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland weer. Voorts kwam gedurende het onderzoek vast te staan dat de korpschef van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland bij brief van 6 februari 2003 heeft verzocht om in de meest uitgebreide zin informatie te verschaffen over hetgeen het korps Zaanstreek-Waterland ten aanzien van de voorvallen tussen verzoekster en haar burens bekend is geworden. Reden van het verzoek was een mogelijk disciplinair onderzoek tegen verzoekster. De korpschef maakte in zijn verzoek d.d. 6 februari 2003 melding van het telefonisch contact met een omwonende van verzoekster; deze omwonende zou aan de korpschef hebben meegedeeld dat verzoekster in een conflictsituatie met een van de omwonenden mogelijk de indruk heeft gewekt dat zij haar dienstwapen in het conflict zou kunnen gebruiken.

Verder staat vast dat verzoekster gedurende de interne klachtprocedure van het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland geen klacht tegen het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland heeft ingediend, hetgeen door de korpsbeheerder als mogelijkheid werd voorgehouden.

Beoordeling

4. Behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen heeft een ieder recht op bescherming van zijn persoonlijke levenssfeer. Het grondrecht van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer, zoals dat is neergelegd in de Grondwet en enkele verdragsbepalingen (zie Achtergrond, onder 1., 2. en 3.), is in het geding indien de politie privacygevoelige informatie verstrekt aan derden.

5. Uit de aard van haar taken vloeit voort dat de politie veelal beschikt over informatie waarbij de persoonlijke levenssfeer in het geding is. Het grondrecht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer kan er in bepaalde gevallen toe leiden dat de politie moet besluiten tot een zekere geslotenheid naar buiten toe.

6. Het voorgaande betekent dat de politie, wanneer zij, met het oog op berichtgeving over haar werk, wordt benaderd met een verzoek om informatie dan wel om medewerking zich ziet gesteld voor de noodzaak tot het afwegen van belangen. Daarbij gaat het om het belang van het betrachten van openheid enerzijds en, onder meer, dat van het eerbiedigen van de persoonlijke levenssfeer anderzijds. Wat dat laatste betreft zal de politie van geval tot geval moeten beoordelen of en in hoeverre het belang van het verstrekken van informatie opweegt tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

De politie komt in beginsel niet toe aan een dergelijke afweging, daar waar zij een specifieke wettelijke plicht heeft tot geheimhouding of vertrouwelijkheid.

7. Ambtenaren van politie hebben op verschillende manieren een wettelijke plicht tot geheimhouding van wat hun uit hoofde van hun ambt bekend is. In het algemeen kent de Ambtenarenwet (zie Achtergrond, onder 8.) een dergelijke geheimhoudingsplicht en meer specifiek de Algemene wet bestuursrecht (zie Achtergrond, onder 7.). Verder is de geheimhouding door politieambtenaren van gegevens uit enig voor de politietaak opgesteld register geregeld in de Wet Politierregisters (WPolr). De WPolr kent een gesloten systeem van verstrekking van dergelijke gegevens aan bepaalde instanties of personen. Onder het verstrekken van gegevens uit een politieregister wordt verstaan het bekend maken of ter beschikking stellen van persoonsgegevens, voor zover zulks geheel of grotendeels steunt op gegevens die in dat politieregister zijn opgenomen, of die door verwerking daarvan, al dan niet in verband met andere gegevens, zijn verkregen.

8. In de Wpolr en het Besluit politieregisters (Bpolr) heeft de wetgever bepaald welke personen en instanties toegang hebben tot de zogenoemde Wpolr-gegevens. Voorts is in voornoemde wet en voornoemd besluit bepaald aan welke personen en instanties informatie onder voorwaarden kan en mag worden verstrekt.

Artikel 18, derde lid, van de Wpolr (zie Achtergrond, onder 4.2) in samenhang gezien met artikel 14, eerste lid Bpolr (zie Achtergrond, onder 5.) dient in de eerste plaats als basis voor de bevoegdheid voor verstrekking van politiegegevens aan personen en instanties die in het maatschappelijk leven een publieke taak vervullen. Voornoemde artikelen geven een limitatieve opsomming van die publieke instanties waaraan gegevens verstrekt kunnen worden. Het bepaalde in artikel 14, eerste lid onder u, van het Bpolr in samenhang gezien met het Besluit algemene rechtspositie politie (Barp) (zie Achtergrond, onder 6.) geeft aan dat gegevens desgevraagd uit het politieregister aan een korpsbeheerder mogen worden verstrekt in het kader van een onderzoek naar een redelijk vermoeden van ernstig plichtsverzuim dat de integriteit of de verantwoordelijkheid van de betrokkene raakt.

Gezien de omstandigheid dat een korpschef in voornoemde artikelen staat vermeld als een van de personen aan wie informatie kan en mag worden verstrekt, kon artikel 18, derde lid, van de Wpolr juncto 14, eerste lid, onder u, van het Bpolr juncto artikel 8b, eerste lid, van het Barp dienen als grondslag voor de verstrekking van de persoonsgegevens aan het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland. Hiermee staat vast dat het korps Zaanstreek-Waterland heeft gehandeld krachtens een bij wet gegeven mogelijkheid tot beperking van het recht op persoonlijke levenssfeer van verzoekster.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland is

niet gegrond ten aanzien van:

- het advies aan de burenen;
- de aanwezigheid bij het verhoor van de minderjarige zoon;
- het verstrekken van informatie uit de incidentenadministratie;

Ten aanzien van de mededeling dat verzoekster niet meer bij de politie zou werken onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

Onderzoek

Op 8 januari 2004 (op 3 maart 2004 aangevuld) ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw B te Purmerend, ingediend door mr C. Lenior Boekee, advocaat te Haarlem, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland (de burgemeester van Zaanstad), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland (de burgemeester van Zaanstad) verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werden de betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Betrokken ambtenaren maakten van deze gelegenheid geen gebruik. Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd aan de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoekster gaf aanleiding het verslag aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 5 januari 2004 en van 2 maart 2004, met bijlagen over de interne klachtprocedure bij het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland en rapportages, mutatie-rapporten en processen-verbaal.

Openingsbrieven van de Nationale ombudsman van 9 juni 2004.

Standpunt van de korpsbeheerder van 20 juli 2004.

Reactie van verzoekster van 9 augustus 2004.

Reactie van de korpsbeheerder van 7 september 2004.

Reactie van verzoekster van 22 september 2004, met bijlagen over de correspondentie tussen de raadvrouw van verzoekster en de privacyfunctionaris van het regionale politiekorps Zaanstreek-Waterland.

Reactie met bijlagen van de korpsbeheerder d.d. 24 januari 2005 op de door de Nationale ombudsman nader gestelde vragen.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Grondwet

Artikel 10, eerste lid

"Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperking, recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer."

2. Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM)

Artikel 8, eerste lid

"Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie."

3. Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (IVBPR)

Artikel 17, eerste lid

"Niemand mag worden onderworpen aan willekeurige of onwettige inmenging in zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling, noch aan onwettige aantasting van zijn eer en goede naam."

4. Wet politieregisters (Wpol) (geldig op 6 februari 2003)

4.1 Artikel 15, eerste lid, onder b en c

"Uit een politieregister worden op hun verzoek gegevens verstrekt aan:

(...)

b. de burgemeesters, voor zover zij deze behoeven

1. voor de afgifte omtrent de verklaringen omtrent het gedrag,
2. in verband met hun gezag en zeggenschap over de politie, of
3. in het kader van de handhaving van de openbare orde.

c. korpschefs van een regionaal politiekorps en de commandant van de Koninklijke marechaussee, voor zover zij deze behoeven voor de uitoefening van bevoegdheden hun bij of krachtens de Wet wapens en munitie of de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus."

4.2 Artikel 18, derde lid

"Bij algemene maatregel van bestuur kunnen personen of instanties met een publieke taak belast, indien het openbaar belang dit vordert, worden aangewezen aan wie in bij die algemene maatregel aan te geven gevallen gegevens uit een politieregister mogen worden of dienen te worden verstrekt. Daarbij kunnen nadere regels omtrent de verstrekking worden gesteld."

4.3 Artikel 30, eerste lid

"Een ieder die krachtens deze wet de beschikking krijgt over gegevens met betrekking tot een derde, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover een bij of krachtens deze wet gegeven voorschrift mededelingen toelaat, dan wel de uitvoering van de taak met het oog waarop de gegevens zijn verstrekt tot het ter kennis brengen daarvan noodzaakt."

5. Besluit politieregisters (Bpolr) (geldend op 6 februari 2003)

Artikel 14, eerste lid, onder u

"Gegevens worden desgevraagd uit een politieregister verstrekt, voor zover zij deze behoeven voor een goede uitvoering van hun taak, aan

(...)

u. het bevoegde gezag, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder l, van het Besluit algemene rechtspositie politie en het bevoegde gezag, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder e, van het Besluit rechtspositie vrijwillige politie, voorzover zij deze behoeven voor het verrichten van een onderzoek als bedoeld in artikel 8a, eerste lid, en artikel 8b, eerste lid, van het Besluit algemene rechtspositie politie en artikel 4a, eerste lid, en artikel 4b, eerste lid, van het Besluit rechtspositie vrijwillige politie, of voor het verrichten van een antecedentenonderzoek ten aanzien van personen die op basis van een arbeidsovereenkomst of anderszins werkzaamheden verrichten voor een politiekorps of het Landelijk selectie- en opleidingsinstituut politie."

6. Besluit algemene rechtspositie politie (geldig op 6 februari 2003)

6.1 Artikel 1, eerste lid, onder i en l, sub 1

"In dit besluit wordt verstaan onder:

(...)

i. ambtenaar: de adspirant, de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie, de bijzondere ambtenaar van politie en de vakantiewerker;

(...)

l. bevoegd gezag:

1°. de korpsbeheerder, voor zover het betreft de adspirant, de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak en de ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie, die werkzaam is bij een regionaal politiekorps."

6.2 Artikel 8a, eerste lid

"Aanstelling als adspirant, ambtenaar, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, en bijzondere ambtenaar van politie is slechts mogelijk, indien op grond van een ten aanzien van de betrokkene ingesteld antecedentenonderzoek tegen diens aanstelling geen bezwaar blijkt te bestaan."

6.3 Artikel 8b, eerste lid

"Indien naar het oordeel van het bevoegd gezag de aard van de functie of van de werkzaamheden hiertoe aanleiding geeft, kan ten aanzien van de ambtenaar in de volgende gevallen opnieuw een onderzoek als bedoeld in artikel 8a, eerste lid, worden uitgevoerd

(...)

d. bij een redelijk vermoeden van ernstig plichtsverzuim dat de integriteit of de verantwoordelijkheid van de betrokkene raakt."

7. Artikel 2:5 Algemene wet bestuursrecht

"1. Een ieder die is betrokken bij de uitvoering van de taak van een bestuursorgaan en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding van die gegevens, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot mededeling verplicht of uit zijn taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.

2. Het eerste lid is mede van toepassing op instellingen en daartoe behorende of daarvoor werkzame personen die door een bestuursorgaan worden betrokken bij de uitvoering van zijn taak, en op instellingen en daartoe behorende of daarvoor werkzame personen die een bij of krachtens de wet toegekende taak uitoefenen."

8. Artikel 125a, derde lid, van de Ambtenarenwet

"De ambtenaar is verplicht tot geheimhouding van hetgeen hem in verband met zijn functie ter kennis is gekomen, voor zover die verplichting uit de aard der zaak volgt."